

صحيفة الحسن عليه السلام

[133] که قادر نیست کلام خود را بیان نماید، این سخن به گوش أمير المؤمنين عليه السلام رسید، امام حسن عليه السلام را خواست و فرمود: أي پسر پیامبر مردم کوفه در مورد تو سخنی می گویند که آنرا زشت می شمارم، خود را به مردم بنمایان، امام حسن عليه السلام گفت: من هنگامی که چشمانم به شما می افتد قادر به سخن گفتن نیستم، آن حضرت فرمود: من به کناری می روم، ندا داده شد و مردم جمع شدند، امام بالای منبر رفت و خطبه ای بسیار کوتاه و بلیغ خواند، که مردم گریستند، آنگاه فرمود: أي مردم ! در سخن پروردگارتان بیندیشید که فرموده: خداوند آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عمران را بر جهانیان برگزید، که بعضی از آنها فرزندان یکدیگرند، و خدا شنوا و دانا است. پس ما فرزندان آدم، و از تیره نوح، و از برگزیدگان ابراهیم، و سلاله اسماعیل، و خاندان محمدیم صلی الله علیه و آله. ما در میان شما مانند آسمان برافراشته، و زمین گسترده، و خورشید درخشان، و همانند درخت زیتونی هستیم که به شرق و غرب متمایل نبوده و زیتونش برکت داده شده است.
